wimsel kahte päeval kiisi'd Jumal: „Kelle
misst jäid, mis kasw ewad?“
Ka jõrgmise palwi olen sõime ja warrastes kiis-
sed wahtakaelnud:

Werba kiined pistapõue.
Werba kiined wadiwael.
Sõrme kiined wiska mahee:
Sõrme kiined sõlmiwed.

236) Sõrme kiine ei tohi maha wiiata, neist teeb
kurat omale mitti'noxa, millé abil ta
nägemata mõõdab „mead-i'lma inimeste hul-
kas reindab ja neile paha teeb. Ehk kui kiis-
sed maha wiiwad, siis tee neile kalme jälje
weiwest risti peale: neid wanaperagan sis
kätte ei jõua.

24. Kui lehm lüpsmise aeg sabaga lüpsi'kusse löõb,
siis tähendab siin hukka. (Selleks wist on tulemaksi see prunk, et
selle lehma juba, kes palju lupsi aeg wahelab, kuradi jälest kätte
jeotawse).

Kõne käänud.

1. Nina felga tõmbama – uhke olema.
2. Suu kui suma kuttar – lärg lahja inimene.
3. Kättjalga mõõda tehtud – rutthu, halwasti tehtud.
4. Õma nahkapaftlad – palju jalu.
5. Kõhtuwaru peremas – söönа.
6. Kõht kuhi tühi (tõnes) – kõht tühi.
7. Nuhka udima – perkmas.
8. Kõhtu sai naturkene wäiga – naturkesõmud.
9. Hilp-ees, tallurõas taga – laguni, wal-
ges riides.
10. Suli tooresp puus – wa ewaline, wilets
elamine, terwis, lahjeneming.
11. Sani putred mängima – ära soomas.
12. Suda wesine, sahkaks solaste –
mage tait, wesi'st torbi sõõnud.
13. Kull on soolane hind – kallis.
14. Kõht on nii tühi, et sõõs kokka
jalgupidi ära.
15. Sõõtse nagu koer (jahi koer) –
palju käimist, tegemist.
16. Hes kuradi teeb, see kolki jocab.
17. Mis mardus selle ülle on käinud
– kui keeg jõrsku hairgeres on jäänud.
18. Nuud on perse ääres – jõuab, si-
mus kõppemad.
19. Selleks eiseks headnahkagi-
ge pahur, ülcanneten inimene.
20. Oh selgundi sõõma aeg!
21. Oh ja wõlla roog!
22. Sõpa nagu ussi'ega alla – wiis ka
23. Pole enam mitte punaist kroo-
gi pinge taga – pole seina.
24. Pane kõrwe taha tilles – pea m
25. Wiie kinga nagu ussi'l (rasi'l)
26. Mis ta jälle habemesse pähe-
(hambasse pistab)

wuretaga.
27. Mis ja kuiskad – waletad. pag. 65.
28. Mõõr põhja seennen.
29. Pane kaudtaha – raiska jõu, waraste ära.
30. Leba tükk. (suhu ja poisi'wiid) –
kui lärg suur tükk leiba kellegi'l wõt
31. Löög käis – töö, tend ettes.
32. Löõme jalle mustes ussi'wõõ-pesa
33. Ei tea midagi, nagu ei oleks ruskat
kellestgi ära.

Juttud lumpainajatest.

Weid juttusid on wõga laialt kui Liiwi, nii ka Eesti rahwamanuses rahwa
seas liikumas. Rahwas usub mitmel pool weel tõsi päämi, et lum-
painaja on olemas, kes enamiste Teine kuri inimene on ja mitmel mõõdul
tallamas käib, kas inimese elajaste ehk ka wagunite kiiri asjate ajal.
Nimetatse lumpainajat mitmed moodu: Tallaja, lumpaine, lum-
painaja, lumpõtsas, lumpatapas, lumpatak. Sõnemat nimetu-
dust ei panna mina selgemalt lumpainajatest aru, et seda on ka 3. õpetusi wõtja
autor nenamatutt „Lumpainaja“ leida, aga siis mõned juttud, mis raha-
wa suus weel liikuwad:

1. Tallaja.

Ühes peres olnud weiklane tõa koer. Ühest päewast saadik
hakkanud perenaine, kui ta õhtul magama, ehk mui-
du pikali heitnud, nägema, et weiklane tõa koer woodihüp-
pab, tema peale tuleb ja teda raskelt tallub ja wiimaks
selja taha ära ram b. Perenaene pole enam ühelgi õhtul raha
jeanuel selleks ajaks saadik, pole magamisest jutte gi'lnud. Wii-
mati lähnud perenaene teise pereste magama, kuhu
koera pole järele lastud. Aga nii pea kui perenaene pikali
heitnud, olnud jälle koer ta peal tallamas. Koer
müüdud wiimaks ära, aga perenaisega sündinud ikka
endine lugu edasi.

Naene läinud targa juure. Tark õpetanud: Tõlle jõ-
le, kedа ja arwed oma wiha mehe olewad: mis ja mind
tallad, nüüd siis lumpainaja ära kaub. Naene tänanud ja läinud koju.

Perenaesel pole teisi wihamehi olnud, kui ta endine
peigmees, kellele ta pole mehele läinud. Perenaene
arwanud kohe selle peale, et see teda tõa koera
näol tallamas käi'b.